

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211010151
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8211010151.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.04.2022 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku na podklade odvolania okresného prokurátora z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/68/2011 zo dňa 16.11.2021 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. priadku

obžalovaného U. M. - nar. XX.XX.XXXX vo F., trvale bytom F.,
ul. X. mája XXX/XX,

u z n á v a v i n n ý m , že

1/ od presne nezisteného dňa v mesiaci júl 2010 až do 29.10.2010 za doposiaľ neznámych okolností si neoprávnene zadovážoval a prechovával omamné a psychotropné látky, najmä pervitín, a tento následne predal X. M. dňa 29.10.2010, kedy bol u ods. X. M. zaistený 68 % metamfetamín o hmotnosti 0,14 g, z ktorého by bolo možné pripraviť 2 až 9 obvyklých jednorazových dávok, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do druhej skupiny psychotropných látok, ktoré látky si toho istého dňa od U. M. telefonicky objednal,

t e d a

- predal, zadovážil si a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku

t ý m s p á c h a l

- zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákon v znení od 01.08.2013,

a za tento zločin ako aj za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona, z ktorého bol uznaný vinným pod bodom 2/ rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/68/2011 z 18.06.2020, mu

u k l a d á

podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 2 a § 39 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody p o d m i e n e č n e odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/68/2011 zo dňa 16.11.2021 bol obžalovaný U. M. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci júl 2010 až do 29.10.2010 za doposiaľ neznámych okolností si neoprávnene zadovážoval a prechovával omamné a psychotropné látky, najmä pervitín, a tento následne predával X. M. a ďalším záujemcom na rôznych miestach okresov Bardejov a Stropkov, ako aj na ďalších nestotožnených miestach prešovského kraja, pričom dňa 29.10.2010 pri policajnej akcii bol u ods. X. M. zaistený 68 % metamfetamín o hmotnosti 0,14 g, z ktorého by bolo možné pripraviť 2 až 9 obvyklých jednorazových dávok, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. omamných a psychotropných látok a prípravkoch v znení neskorších predpisov do druhej skupiny psychotropných látok, ktoré látky si toho istého dňa od U. M. telefonicky objednal,

za čo mu bol podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h), § 41 ods. 2 a § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor dňa 01.12.2021 proti výroku o vine a treste. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku poukázal na to, že okresný súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona, pričom naďalej trvá na tom, že v danej veci obž. M. M. spáchal obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona. Zvlášť nepochopiteľné je to preto, lebo z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd túto okolnosť považoval za preukázanú, čo aj uviedol na strane 10 posledný odsek a na strane 11 odsek tretí a štvrtý. Z uvedeného vyplýva, že skutková veta je v rozpore s právnou vetou a výrok rozsudku je v rozpore s odôvodnením rozsudku. Po citácii § 39 ods. 1 Tr. zákona a dôvodov napadnutého rozsudku k výroku o treste vyslovil, že súdom uvedené dôvody nenapĺňajú pojem pomery páchatel'a v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona a obž. M. M. nepreukázal, že by on alebo jeho rodina trpela nejakou závažnou chorobou ani iné obzvlášť závažné pomery, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu. Súd u obžalovaného nemal za preukázané poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zákona, naopak, priťažovalo mu to, že sa dopustil viacerých skutkov a teda mal preukázanú priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona. Vzhľadom k tomu, že nedošlo k zmene dôkaznej situácie po rozhodnutí krajského súdu sp. zn. 5To/45/2020 z 08.12.2020, ktorým bol napadnutý rozsudok v tejto veci z 18.06.2020 zrušený, navrhol, aby krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku uznal obžalovaného M. M. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov,

ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. j) Tr. zákona a uložil mu primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody. Pre prípad rozhodovania odvolacím súdom vo veci samej krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol obžalovanému uložiť trest aj za skutok, z ktorého bol uznaný vinným v tejto trestnej veci rozsudkom okresného súdu z 18.06.2020, keďže ho opomenul.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je dôvodné, aj keď z iných, ako namietaných dôvodov.

V rámci prieskumu postupu konania odvolací súd konštatuje, že tento je v súlade s procesným predpisom, keďže právo na obhajobu porušené nebolo, čo posúdil odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. 5To/45/2020 z 08.12.2020, a konajúci súd vykonal iba jedno hlavné pojednávanie po zrušení predchádzajúceho rozsudku, na ktorom dodržal ustanovenia Trestného poriadku. Obžalovaný na tomto hlavnom pojednávaní nevypovedal a nepredložil ani žiadne argumenty k zmierneniu jeho viny, či k ukladaniu trestu.

Z dôvodu rozsahu odvolania prokurátora proti výroku o vine a treste v teraz napadnutom rozsudku odvolací súd len pre úplnosť pripomína, že v prerokúvanej veci bol predchádzajúci rozsudok sp. zn. 1T/68/2011 zo dňa 18.06.2020 zrušený v časti vo výroku o vine v skutku 1/ a výroku o treste. Týmto rozsudkom bol ale obžalovaný M. M. uznaný vinným aj z ďalšieho zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona označeného pod bodom 2/ na tom skutkovom základe, že

2/ dňa 3.11. 2010 v čase o 8.40 v PO na ulici Kpt. Nálepku č. 1 v ústave na výkon väzby bolo u obžalovaného pri osobnej prehliadke vykonané samostatným referentom podpráporčíkom P. I. nájdené igelitové vrecúško, v ktorom sa nachádzala injekčná striekačka z oboch strán uzatvorená, v ktorej sa nachádzal prášok krémovej farby v množstve 6 dielikov o hmotnosti 3,8 g s obsahom 70, 7 % metamfetamínu, z ktorého je možné pripraviť minimálne 67 obvykle jednorazových dávok drogy a poskladané igelitové vrecúško s obsahom prášku krémovej farby s obsahom 68% metamfetamínu, z ktorého je možné pripraviť minimálne 94 obvykle jednorazových dávok drogy, ktorá látka je zaradená v zmysle zákona NR SR č. 139/98 Z. Z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do druhej skupiny psychotropných látok, ktorú látku si zadovážil od doposiaľ neznámej osoby, a ktorú prechovával v nezistenú dobu.

Vo vzťahu k tejto časti výroku o vine (rozumej pod bodom 2/) už nebolo potrebné vykonať žiadne dokazovanie, keďže táto časť rozsudku sa stala právoplatnou dňa 04.07.2020, pretože napadnutá odvolaním nebola.

Konajúci súd z procesu dokazovania vyvodil skutkový stav uvedený vo výroku o vine v napadnutom rozsudku, ktorý upravil vo vzťahu ku skutku 1/ ustálenému v rozsudku z 18.06.2020 tak, že vypustil predaj pervitínu osobe M. B..

V skutkových okolnostiach konajúci súd ale ponechal tvrdenie, že pervitín následne predával „X. M. a ďalším záujemcom na rôznych miestach okresov Bardejov a Stropkov, ako aj na ďalších presne nestotožnených miestach Prešovského kraja“ s odôvodnením, že vykonaným dokazovaním a to najmä z obsahu vykonaných hovorov a zaslaných SMS správ je evidentné, že tieto sa týkali zabezpečenia drog od obžalovaného U. M. s tým, že obžalovaný bol kontaktovaný síce z konkrétnych telefónnych čísel, ale väčšina svedkov, na ktorých bolo konkrétne číslo registrované, tieto telefónne čísla neužíva, užívajú ich príbuzní či známi a títo užívatelia popreli, aby kontaktovali obžalovaného, ale pripustili, že svoje telefóny poskytli iným, bližšie nešpecifikovaným osobám.

Na uvedené poukazuje odvolateľ práve z dôvodu, že pokiaľ súd ustálil predaj aj iným nestotožneným osobám v skutkovej vete, potom mal uznať vinu aj podľa ods. 2 písm. c) § 172 Tr. zákona s poukázaním

na kvalifikačný moment na viacerých osobách ustanovený v § 138 písm. j) Tr. zákona, ktorý je zákonným znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty a naplňa znak závažnejší spôsob konania.

S touto námietkou odvolateľa sa odvolací súd stotožnil ale len v rozsahu, že je tu rozpor medzi ustálenými skutkovými zisteniami a ich právnym posúdením. Nestotožnil sa s námietkou odvolateľa, že dokazovaním bol obžalovanému preukázaný predaj pervitínu viacerým osobám. Odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. 5To/45/2020 poukázal na výsledky dokazovania, z ktorých oproti obžalobe nevyplývalo, aby obžalovaný predával pervitín svedkovi B., ktorý ani v jednej jeho výpovedi nepotvrdil, aby si kupoval drogu od obžalovaného. Túto okolnosť napokon konajúci súd vypustil zo skutkovej vety. Ponechal v nej však predaj omamných a psychotropných látok doposiaľ bližšie nestotožneným osobám na rôznych miestach okresov Bardejov a Stropkov, či v rámci prešovského kraja, hoci ani táto okolnosť nie je zo žiadnym z vypočutých svedkov potvrdená. Odvolací súd sa nestotožnil s úvahou konajúceho súdu, že na preukázanie predaja postačuje obsah vykonaných hovorov a zaslaných SMS správ, pretože z nich jednoznačne a bez pochyb nákup drog inými osobami nevyplýva, z týchto rozhovorov možno vyvodiť domnienky, že obžalovaný bol kontaktovaný za účelom predaja drog, avšak domnienky nemôžu zakladať vinu. V tejto súvislosti je tiež potrebné uviesť, že podstatná časť volajúcich bola stotožnená, na čo poukázal odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, a títo popreli, aby si zadovážovali od obžalovaného pervitín, resp. inú psychoaktívnu látku. Preto opätovne na tomto mieste odvolací súd konštatuje, že hodnotenie sms- správ a prepisov hovorov s konkrétnymi osobami ako účelovými, ktoré popreli nákup drog od obžalovaného, nemôže byť podkladom pre záver súdu o predaji drog nestotožneným osobám. Je totiž nelogické, aby stotožnené osoby telefonických rozhovorov boli súčasne označované ako nestotožnené osoby.

Vo veci boli vypočutí majitelia telefónnych účastníckych staníc, ktorí sú spravidla blízkymi osobami k ich užívateľom (rodičia, súrodenci), prípadne kamaráti, ale ani jeden z nich (bolo ich vypočutých 27) nepotvrdil nákup pervitínu od obžalovaného. Neobstojí ani úvaha súdu o tom, že tieto osoby poskytli svoj telefón bližšie nešpecifikovaným osobám, ktoré si prostredníctvom neho drogu zabezpečovali. Je totiž ťažko uveriteľné, aby užívatelia mobilných telefónov takto konali vo svoj neprospech a poskytovali telefón na protiprávnu činnosť. Dokázať predaj drog práve prostredníctvom telefonickej komunikácie konkrétnym osobám bolo ale povinnosťou strany obžaloby. Ak orgány činné v trestnom konaní sa spoliehali iba na prepisy hovorov, ktoré svojou podstatou vyznievajú ako objednávka drog, ale nedokazujú ich reálny predaj a nákup, potom skutkové tvrdenie „predával ďalším záujemcom“ neobstojí. V tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti i to, že z prepisov hovorov obsiahnutých v spise, ktoré boli oboznámené aj v odvolacom konaní, vyplýva okolo 60 majiteľov účastníckych telefónnych staníc, z čoho je zrejme s poukazaním na vyššie konštatovaný rozsah výsluchov svedkov, že bolo vypočutých menej ako 50 % kontaktov.

Vychádzajúc z uvedených úvah, ktorých podklad je v procese dokazovania, odvolací súd uzavrel, že v skutku 1/ bolo dokazovaním preukázané v rozhodnom období zadovážovanie si drog obžalovaným, ich držba a predaj V. M..

Je nutné konštatovať, že konajúci súd opätovne zmätočne rozhodol, hoci na vyššie uvádzané pochybenie bol v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu upozornený. Vzhľadom na dobu konania v tejto prerokúvanej veci odvolací súd dospel k záveru, že vo veci rozhodne sám, pretože ďalšie zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci konajúcemu súdu by len zbytočne predlžovalo už tak neprímerane dlhé súdne konanie, ktoré prebieha takmer 11 rokov. Keďže obžalovaný má právo na odstránenie stavu právnej neistoty, z dôvodu efektívneho ďalšieho konania odvolací súd na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok a vo veci rozhodol sám tak, že upravil skutkové zistenia v súlade s vyslovenými úvahami, teda zo skutkových tvrdení vypustil okolnosť zakladajúcu použitie vyššie trestnej sadzby, ktorá preukázaná nebola, a to „predával ďalším záujemcom na rôznych miestach okresov Bardejov a Stropkov, ako aj na ďalších presne nestotožnených miestach Prešovského kraja“.

Konanie obžalovaného po úprave skutkových zistení bolo posúdené ako zločin neoprávnenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie alebo obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona účinného od 01.08.2013, keďže ustálené skutkové zistenia nenapĺňali znak kvalifikačného momentu na viacerých osobách. Obžalovaný spáchal posudzovaný skutok v období júla 2010 a 29.10.2010, teda za účinnosti Trestného zákona, ktorý stanovoval za

prerokovaný zločin podľa § 172 ods. 1 sankciu odňatia slobody na 4 roky až 10 rokov. Zákonom č. 204/2013 Z. z. s účinnosťou od 01.08.2013 došlo k zmene § 172 ods. 1 tak, že jeho trestnosť sa zmiernila v dôsledku zmiernenia sankcie, ktorou je aj v súčasnosti odňatie slobody na 3 roky až 10 rokov. V zmysle § 2 ods. 1 Tr. zákona, keďže v čase medzi spáchaním činu a vyhlásením rozsudku nadobudli účinnosť viaceré zákony, odvolací súd trestnosť činu posúdil podľa najpriaznivejšieho zákona pre obžalovaného a to podľa Tr. zákona účinného od 01.08.2013.

Následne odvolací súd rozhodoval aj o uložení trestu. Prihliadal pritom na skutočnosť, že obžalovanému ukladal trest za prerokovaný skutok a aj za ďalší skutok, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným z toho istého zločinu neoprávnenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie alebo obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona rozsudkom konajúceho súdu sp. zn. 1T/68/2011 z 18.06.2020, na čo je poukázané vyššie.

Konajúci súd totiž obžalovanému uložil trest iba za skutok, ktorý bol uvedený v teraz napadnutom rozsudku, čo bolo tiež dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku pre jeho nejasnosť, hoci podľa § 166 Tr. poriadku bolo jeho povinnosťou poukázať vo výroku o treste na súvislosť tohto výroku s výrokom o vine, ktorý sa stal právoplatným už skorším rozsudkom.

Pri ukladaní trestu podľa sprísňovacieho ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona, v dôsledku čoho sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, sa v prípade ukladania trestu za dva trestné činy, z ktorých jeden je zločinom, neaplikuje súčasne aj ustanovenie § 37 písm. h), pretože by došlo k porušeniu zásady ne bis in idem vyjadrenej v § 38 ods. 1 Tr. zákona (pozri stanovisko NS SR sp. zn. Tpj 104/2009 z 14.06.2010). Toto zistenie potom v súdnej veci opodstatňuje vysloviť, že použitie ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zákona nemá svoj zákonný podklad.

Ak sa teda vezme do úvahy po úprave hornej hranice trestnej sadzby, že trest sa mal obžalovanému uložiť v rozmedzí od 3 rokov do 13 rokov 4 mesiacov, uloženie trestu vo výmere 2 rokov za súčasného použitia § 39 ods. 1 Tr. zákona z dôvodu neprimeranej dĺžky konania je trestom primeraným. Je potrebné si uvedomiť, že prerokovaná vec nebola právne a ani skutkovo na dokazovanie náročná a zložitá, konajúci súd nevyužil všetky prostriedky na zabezpečenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, pričom mnohé prekážky boli na strane súdu, za ktoré obžalovaný nezodpovedá. Za neprimeranú dobu súdneho konania priznal odvolací súd obžalovanému, ktorý na rozhodnutie vo veci po podaní obžaloby čakal takmer 11 rokov a žil v právnej neistote, zadosťučinenie vo forme zníženia trestu a preto pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona a uložil mu trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 2 rokov, ktorý mu podmiennečne odložil. Takto uložený trest považoval odvolací súd za prostriedok nápravy za neprimeranú dĺžku trestného konania v zmysle čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, keďže došlo k porušeniu čl. 6 ods. 1 tohto Dohovoru. So zreteľom na uvedené potom odvoláciu námietku spočívajúcu v nesprávnom použití § 39 Tr. zákona nepovažoval za opodstatnenú.

Uložený trest odňatia slobody bol obžalovanému podmiennečne odložený na kratšiu skúšobnú dobu 2 rokov, pretože počas celej dĺžky súdneho konania nebolo zistené, aby obžalovaný spáchal trestný čin a bol zaň odsúdený. Obžalovaný sa síce dopustil dvoch priestupkov na úseku cestnej premávky prekročením rýchlosti, avšak so zreteľom na iný charakter a podstatne nižšiu závažnosť tohto porušenia pri hodnotení osoby obžalovaného na ne neprihliadal. Má sa teda za to, že obžalovaný počas trestného stíhania viedol riadny život, pričom predchádzajúce odsúdenia má obžalovaný zahladené. To zakladalo záver o aplikácii § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zákona, keďže výkon trestu odňatia slobody so zreteľom na doterajší spôsob života obžalovaného nebol nevyhnutný.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd na podklade odvolania prokurátora napravil chyby v napadnutom rozsudku spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.